

Binnenland

16. H. J. L. SMEETS en K. A. HOEKSEMA:

Behandeling van de distaalbeet met vaste apparatuur

Aantal deelnemers: 15

Plaats: zaal 5

Duur: 30 minuten

Aantal demonstraties: 2

Aanvangstijden: 11.30 en 14.00

NEDERLANDSE VERENIGING VOOR SOCIALE TANDHEELKUNDE

De jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van de Nederlandse Vereniging voor Sociale Tandheelkunde zal worden gehouden op zaterdag 10 maart 1962 te Utrecht in het café restaurant „Esplanade”.

Het openbaar gedeelte van de vergadering vangt aan om 14.30 u.

In deze bijeenkomst zal een inleiding worden gehouden door Prof. Dr. K. C. WINKLER, lid van de Commissie Voorlichting Fluoridering Drinkwater.

Belangstellenden kunnen zich ter verkrijging van een uitnodiging voor het openbaar gedeelte van deze vergadering wenden tot het Bureau van de Nederlandse Vereniging voor Sociale Tandheelkunde, Frederiksplein 43 te Amsterdam, tel. 020-24 50 36.

KLINISCHE AVOND AAN DE RIJKSUNIVERSITEIT TE GRONINGEN

Op de 48ste klinische avond te Groningen op 12 januari 1962 werden de volgende voordrachten gehouden:

1. J. BOERSMA	– Extractieproblemen in de orthodontie.
2. A. A. A. M. KONINGS	– Bespreking: Voordelen zinkvrij amalgaam, aan de hand van een film.
3. G. BOERING	– Bespreking: Moeilijke extracties, aan de hand van een film.
4. E. RIETSEMA	– Minus varianten in het gebit.
5. C. BOOY	– Orthodontische behandeling van familieleden op grote afstand.
-

BUITENLAND

BRIEVEN UIT AMERIKA

Het is alweer enige tijd geleden, dat ik in Amsterdam afscheid nam van onze beherende redacteur. Hij herinnerde mij er fijntjes aan, dat al was ik nu *rustend* tandarts, ik daarom nog geen rustend correspondent mocht worden.

Het „seizoen” was bij mijn terugkomst nog niet geopend; het was 4 oktober toen de eerste bijeenkomst van de American Academy of Dental Science plaats vond. Dit selec-

te gezelschap, opgericht 19 oktober 1867, heeft onder zijn „fellows” in de eerste jaren van zijn bestaan in meerderheid medici geteld, die zich uitsluitend met de tandheelkunde bezig hielden. Men begon met 14 leden, 11 medici en 3 D.D.S.ers. Ook benoemde men dadelijk 14 „honorary fellows”, onder hen de beroemde OLIVER WENDELL HOLMES. M. D. van Harvard University.

De Academy is nu ongeveer 170 leden „active fellows” rijk, verder telt men 15 associate, 13 retired en 18 honorary leden. Om toegelaten te worden, moet men voorgesteld worden door drie leden, woonachtig zijn in New England en in het bezit van een medische of een tandheelkundige bevoegdheid. Bovendien is de candidaat niet verkiesbaar, wanneer hij niet minstens 10 jaren na graduatie in deze periode actief werkzaam is geweest in praktijk, research of onderwijs.

Associate Fellows kunnen worden zij, die op een afstand van 50 mijlen of meer van Boston wonen, verder gelden voor hen dezelfde eisen.

Retired Fellows kunnen worden degenen, die minstens 25 jaren ononderbroken lid zijn geweest. Uitzondering op de 25 jaar-regel kan verleend worden door 2/3 van de aanwezige leden op een gewone vergadering.

Honorary Fellows worden op deze wijze onderscheiden op grond van grote wetenschappelijke of professionele prestaties.

Nog steeds geldt de regel, dat de vergaderingen plaats vinden op de eerste woensdag van de maand en dat er niet minder dan 5 en niet meer dan 7 bijeenkomsten zijn. In de contributie is de prijs van het gezamenlijke diner altijd inbegrepen, hetgeen de opkomst ten goede komt!

Tot de Honorary Fellows behoren o.a. bekende figuren als Dr. BIBBY, Dean GREEP van Harvard Dental School, HAROLD HILLENBRAND, de A.D.A. secretaris Professor KAZANJIAN, (eminent) kaakchirurg en Dean NAGLE van de Dental School of New York University.

Dat men zekere eisen stelt t.a.v. verkiesbaarheid, spreekt vanzelf, men moet standing in de professe bezitten, op wetenschappelijke publicaties kunnen wijzen of op voordrachten en demonstraties. Onder de active fellows ressorteert Professor C. F. A. MOORREES, terwijl ondergetekende nu retired fellow is. Andere leden zijn de oud-voorzitter van de A.D.A. PHILIP ADAMS, de parodontologen CHAIKIN, GLICKMAN en GOLDMAN, de voormalige Belgische arts en tandarts HERMAN DE WILDE, IRVING HARDY, professor emeritus van Tufts University, de orthodontist HERBERT MARGOLIS, de vroegere dean van Harvard Le Roy M.S. MINER en KURT THOMA, om een greep te doen uit de lijst.

4 oktober was de spreker Dr. JOSEPH L. BERNIER, generaal-majoor en chef van de tandheelkunde van het leger met als onderwerp: „The Role of Prevention in the Practice of Modern Dentistry”.

In het eerste deel van zijn causerie werden enige cijfers genoemd: dat het leger nu 2043 tandartsen telt, dat voor iedere 10 recruten 80 vullingen gelegd moeten worden, bovendien 7 grotere behandelingen en dat gemiddeld voor 10 recruten 2 protheses nodig zijn.

Het leger zou 8 miljoen man-uren beschikbaar moeten stellen, maar kan slechts over 4 miljoen beschikken.

Met voor iedere 500 soldaten 1 tandarts. Of deze verhouding nu al bestaat, of dat daarnaar gestreefd moet worden, is mij niet duidelijk geworden. Maar menige particuliere praktijk, om niet te spreken van de Nederlandse ziekenfondsen, zouden zich gelukkig prijzen met zo veel hulp voor zo weinig patiënten.

De generaal had becijferd dat per dag 45.000 soldaten hun marsen naar de tandheelkundige klinieken maken, dat zijn drie divisies, die buiten gevecht gesteld worden. Die getallen moeten omlaag en ik zat hoopvol te wachten, wat de „role of prevention” nu zou doen. Geen enkel nieuws, alleen maar „wishful thinking”. Wat hebben wij er op het ogenblik aan, wanneer ons verteld wordt, dat research hard bezig is, minstens 5 ontdekkingen te gaan openbaren:

1. Vereenvoudigde laboratorium-technieken.
2. Een vaccine ter voorkoming van cariës.
3. Een mondspoeling, die de vorming van tandsteen zal voorkómen.
4. Een vulmateriaal, dat kleefkracht zal bezitten naast alle andere tot nu toe gestelde eigenschappen.
5. voor kaakgewonden: een „compound” dat de wond onmiddellijk bedekt, zodat de patiënt ook nog 4 dagen later in het hospitaal opgenomen kan worden. Geen bloeding en geen infectie met dit wondermiddel.

En aan dit alles werd toegevoegd, dat men met research reeds ver op weg was naar de oplossingen. Wanneer de korporaal-hoefsmid, die de veearts wel eens helpt, deze fantasieën er uit gooit, vind je het leuk, maar een generaal moest zich op een hoger peil zien te plaatsen.

Een gedenksteen werd onthuld in Meharry Medical College ter nagedachtenis van Dr. DON M. CLAWSON. Deze enige jaren geleden overleden collega, was in zijn laatste jaren hoofd van zowel de medische als de tandheelkundige faculteit. Het is niet vaak gebeurd, dat ook de medici bereid waren, zich onder leiding van een tandarts te stellen. Alvorens Dr. CLAWSON naar zijn geboorteland terugkeerde, was hij jaren lang dean van het tandheelkundig instituut in Beirouth, deel van de American University in het Nabije Oosten.

In Worcester (Massachusetts) heeft de plaatselijke afdeling van de Delta Sigma Delta Fraternity een kliniek in exploitatie genomen voor tandheelkundige hulp aan kinderen, lijdende aan hersenverlammingen.

De leider, Dr. LINDALL DAVIES, had daarbij de medewerking van de tandheelkundige assistenten organisatie en de mondverzorgsters, alsook van een der plaatselijke dental depots. Zulke sociale acties van de zijde der tandartsen kweken een enorme goodwill en ik geef het gaarne ter overdenking voor mijn Nederlandse collega's.

Dr. GEORGE C. PAFFENBERGER is benoemd tot directeur van de afdeling research van het National Bureau of Standards. Voordien was hij sinds 1946 directeur van de afdeling Research der American Dental Association in b.g. Bureau of Standards. Ook is hij reserve-admiraal van de marine. Op het gebied van de studie van tandheelkundige materialen geldt hij als een der grootste autoriteiten.

Cambridge, oktober 1961.

L. HERBERT LOEB
Tandarts, D.D.S.